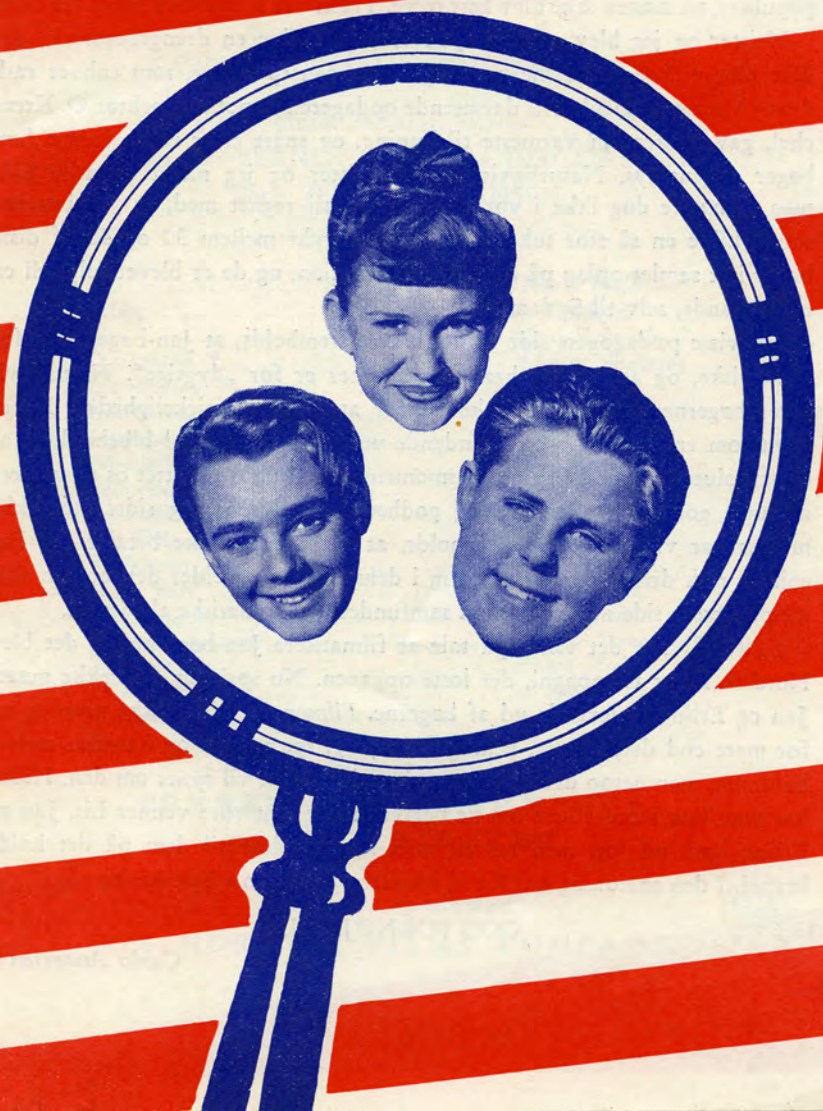

JAN
GÅR TIL FILMEN

JAN-BØGERNE

og *filmen*

En gang i 1941 sad Knud Meister og jeg og talte om det vanskelige begreb, der hed ungdoms-litteratur. På dette tidspunkt blev de såkaldte „kulørte hefter“ slugt af både drenge og unge mennesker. Samtidig fik vi konstateret, at de glimrende drengebøger, som blot få år tidligere havde været uhyre populære, nu næsten ikke blev læst mere. Tiden var simpelthen løbet fra dem.

Meister og jeg blev enige om, at vi ville skrive en drengebogsserie, der ikke blot virkede moderne, men også gav den spænding, som enhver rask dreng kræver. Københavns daværende opdagerchef, politiinspektør O. Krenchel, gav tanken sin varmeste tilslutning, og snart efter så de første *Jan*-bøger dagens lys. Naturligvis havde Meister og jeg næret et stille håb, men vi havde dog ikke i vor vildeste fantasi regnet med, at *Jan*-bøgerne skulle blive en så stor succes. Nu er der trykt mellem 30 og 40 af disse bøger i et samlet oplag på omkring 1½ million, og de er blevet solgt til en række lande, selv til Sydamerika.

Fra visse pædagogers side er det blevet fremholdt, at *Jan*-bøgerne er for fantastiske, og at *Jan* og hans kammerater er for „dygtige“. Naturligvis giver bøgernes indhold sig ikke ud for at genspejle virkeligheden. De er ment som en fornøjelig og spændende underholdning. Med bibeholdelse af det absolut nødvendige spændingsmoment har vi altid beflittet os på at lære de unge godt kammeratskab og godhed mod dyrene, og sidst men ikke mindst har vi ustandselig fremholdt, at forbrydelse ikke betaler sig. For enhver rask dreng, der vil nå frem i denne verden, gælder det, at han skal stå på lovens side i kampen mod samfundets forbryderiske elementer.

I flere år har det været på tale at filmatisere *Jan*-bøgerne, og det blev Nordisk Films Kompagni, der løste opgaven. Nu springer de kække gutter *Jan* og *Erling* lyslevende ud af bøgerne. *Filmen* vil heller ikke give sig ud for mere end det, den er, nemlig fornøjelig, spændende og harmløs underholdning, men netop derfor regner vi med, at man vil synes om den. Hidtil har man kun kunnet læse om de begivenheder som vore venner *Lis*, *Jan* og *Erling* kom ud for, men nu vil man kunne nikke til dem på det hvide lærred. I den anledning har Knud Meister og jeg kun eet ønske, nemlig:

GOD FORNØJELSE!

Carlo Andersen

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

JAN GÅR TIL FILMEN

Manuskript: JOHN HILBERT

bygget over *Jan*-bøgerne af

CARLO ANDERSEN og KNUD MEISTER

Musik: BØRGE FRIIS

Fotografer: VERNER JENSEN og JØRGEN SKOV

Tone: JENS EGIL HANSEN

Personerne:

Jan	Henrik Huld
Erling	Ib Lundfort
Lis	Mimi Heinrich
Direktøren	Asbjørn Andersen
Inspektøren	Ib Schönberg
Instruktøren	Gabriel Axel
Instruktør-assistenten	Bent Christensen
Produktionslederen	Poul Hagen
Finmekanikeren	Einar Juhl
Politikommisær Helmer	Palle Huld
Fru Helmer	Inger Stender
Regissøren	Axel Strøbye
Søren Bort	Jørgen Kunz
Wolfgang	Bjørn Spiro
Herman	Gunnar Strømvaad
Nattevagten	Henry Nielsen
En skuespiller	Ib Fürst
Skuespillerinden	Jessie Rindom

Iscenesættelse:

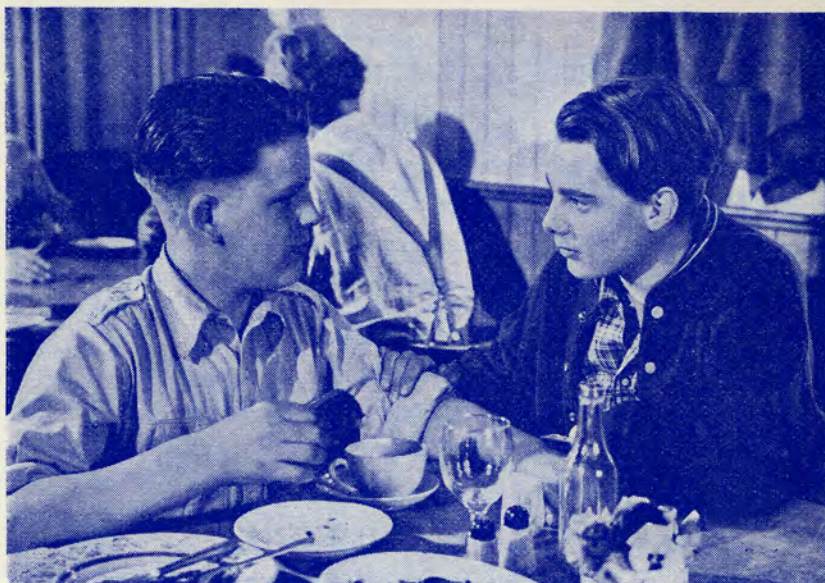
TORBEN ANTON SVENDSEN
og **JOHN HILBERT**

Produktion og udlejning:

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

— Vi må herud i nat, Erling.

H A N D L I N G E N

Jan og hans digre ven Erling er to raske drenge på 14 år. De vil gerne tjene penge til deres sommerferie, og pludselig har de fået en glimrende chance: de skal medvirke et par dage som statister på Nordisk Films Kompagnis atelierer.

Ivrige og meget spændte på, hvordan film bliver lavet, ankommer de en morgenstund til ateliet, men snart opdager de, at der er noget galt. Gemytterne er i oprør, der har været indbrud hos selskabet om natten, og det ser ud til, at tyvene har haft kig på finmekanikerens værksted.

Jan, hvis far er politikommisær, og som selv har opdagerlyst i blodet, bliver nysgerrig. Senere hører de to drenge direktøren sige, at politiet ikke må tilkaldes. Det tyder på, at der skjuler sig noget meget mystisk bag det natlige indbrud, og de beslutter at holde øjne og ører åbne. Imidlertid bliver de sminkede og medvirker i den spændende og morsomme optagelse som peger på et slot.

Da dagen er til ende, sidder de to drenge på Jans værelse og lægger slag-

plan uden at vide, at Jans omtrent jævnaldrende søster Lis kan høre hvert ord. Lis har været misundelig på drengene, fordi de skulle filme, men hvad hun nu hører får hende til for alvor at lytte.

Det er nat! Alt ånder tilsyneladende fred og ingen fare på ateliet. Pladsen mellem de store scenebygninger ligger øde hen i måneskinnet. Jan og Erling er ude for at spejde. De er krøbet i skjul et sted, hvor de kan overse hele terrænet. Erling er såmænd allerede ved at blive lidt „brødflov“, da de pludselig ser en person snige sig frem og begynde at bryde en dør op. Med et vældigt krigsråb springer de to amatørdetektiver frem — —

Fra det øjeblik hvirvles Jan og Erling og senere også Lis ind i en dramatisk og nervepirrende forfølgelse af forbryderne. Nogen hjælp får de ikke. Tværtimod lægges der dem hindringer i vejen fra alle sider: den strenge direktør, den gnavne inspektør, den travle produktionsleder og den koleriske filminstruktør — alle modarbejder de tre kammerater. Men de vil ikke give op, jagten går videre, og ustandselig kommer de ud for de mest spændende situationer, inden mysteriet opklares. Jan, Erling og Lis får i fuldt mål brug for deres snarrådighed og gå-på-mod, foruden at de får et indblik i „hvordan man laver film“.

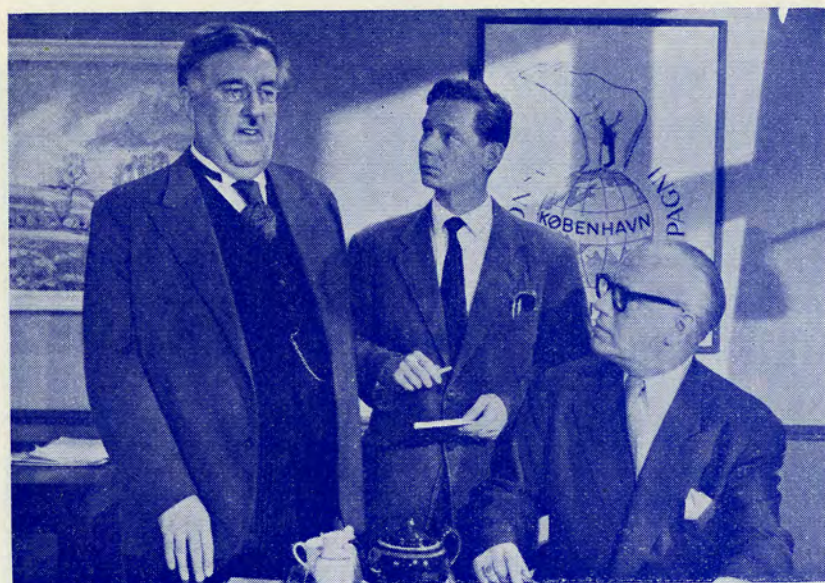

— Hvad siger du, er Jan forsvundet?

Jan og Erling forstår, at der er sket noget mystisk.

— Herr direktør, jeg skal nok holde de drenge væk!

— Du kan tro, at jeg ordnede forbryderne!

— Det må vi tale med direktøren om!

Mimi Heinrich som Lis.